

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

GDO'lu gıda alır mısınız diye sordum. İster haram desin, ister değil, GDO'yu bu toplum istemiyor. Bu da mı efsane?

GDO konusunda bir mahcupluk, doğrudan konuşamama, laf çevirme bol. Bunun en ilginç örneğini bizim gazetede okudum. Hacer Boyacıoğlu, Biyogüvenlik Kurulu Başkanı Hakan Yardımcı ile bir mülakat yaptı. İki gün önce yayımlanan görüşmede şöyle bir paragraf var:

“Kendisine sık sık ‘GDO’lu ürün mü doğal ürün mü tercih edersiniz’ sorusunun yöneltildiğini de belirten Yardımcı, herkesin en başta katkısız ürün yemeyi tercih edeceğini vurguladı.”

Neden ‘Olmasın’ diyemiyoruz?

Yardımcı’nın içi rahat değil. Televizyon programlarında sıkılıyor. Orta yol bulmaya çalışıyor, ama belli, GDO’lardan o da çekiniyor. Ne diyor? “En başta katkısız ürün yemeyi tercih eder herkes.”

Yani tercih şansı olan, organiğe parası yeten tabii GDO’ya dokunmaz!

GDO’lar çevremizi sardı. Kurula GDO olsun mu olmasın mı diye sorulmuyor. Her tohum cinsi için ayrı ayrı başvuru değerlendiriliyor. Ayrı ayrı fikir toplanıyor. 40 farklı zehir, 40 kere ayrı ayrı zehir mi değil mi diye değerlendirilir mi? Biz neden her genetiği değiştirilmiş organizmayı ayrı ayrı değerlendiriyoruz?

Yanıtı Bianet verdi. 2005’ten beri ABD, Türkiye gibi ülkeler üzerinden müthiş bir GDO lobisi yapıyor. ABD Büyükelçisi Edelman, Washington’a buradaki çalışmalarını rapor ediyor. Biz Türkler GDO konusunda ‘bilimsellikten uzakmışız!’ Hatta GDO’lar konusunda ‘şehir efsanelerine’ inanıyormuşuz.

Biyogüvenlik Kurulu Başkanı Yardımcı da aynı şeyi söylüyor. GDO’lar konusunda ortalarda şehir efsaneleri dolaşıyormuş. Neymiş bu efsaneler? “Tercih şansımız olsa GDO’ya aslında dokunmayız” mı?

Nereden çıktı GDO?

Dünyadaki tohumların % 70’i çokuluslu şirketlerin elinde. GDO patentleri ise tamamen ellerinde. Lobicileri her yerde. Tohumları katır. Yani doğuyor, doğurmuyor. Üründen tohum alınmıyor. Toprağın çocuğu Anadolululara bu tohumlar satılmak isteniyor. “Çocuğum olsun ama kısır olsun” diyen ana-baba olur mu? Olsun deniyor.

GDO’nun açlıkla alakası yok. Açlık yaratıyor. Verimle alakası yok. Verim düşürüyor. Çevreyle alakası yok, ilaç ve zehir kullanımını arttırıyor. Tüketen insanların, hayvanların sağlığını bozuyor. Bir bakın çevrenize. Hanginizin kanserli bir tanıdığı, akrabası yok?

GDO’suz, organik ya da permakültüre dayanan tarım ise her hektar başına daha fazla gıda üretilmesine, istihdamın artmasına, çevrenin korunmasına, insan ve hayvan sağlığının iyileşmesine neden oluyor. Hayatta çok ama çok az mesele siyah ve beyaz kadar net bir şekilde ayrılır. GDO bunların başında geliyor.

GDO’lu gıda alır mısınız? Dün bu soruyu Twitter’den sordum. Almayız diyenler bakın ne yazmış:

@urgodyas: “Tabiatın kendi kanunları var ve biz de ona tabiyiz. GDO buna müdahale demek ki müdahale edeni er ya da geç yok eder doğamız.” @ozgurxkarasu: “İnsan, örneğin organik mısır üretimini özendirip desteklemektense GDO’lusunu ithal edip dayatıyorsa insan değil GDO’dur.”

@HacerAkıcı’nın iki yanıtı hoşuma gitti. GDO’lu gıda almamış çünkü: “1- Güzelliğime nanik yapmamak için: Marketten aldığım yumurtaların sarısı 1 hafta içinde yok oluyor. Geriye yalnızca

sevimsiz ve vıcık bir ak kıvam kalıyor, oysa saç boyarken sarısına da ihtiyacım var. 2- Tanrı'ya ihanet etmemek için. 'Ey kulum, GDO'lu yemekten ne hale gelmişsin, şebeğe dönmüşsün, seni tanıyamıyorum, sen sen misin?' derse vay halime..."

@yalnux yanıtı ekşisözlük'ten vermiş: "Kedime aldığım mamanın paketinin üzerinde 'GDO içermez' yazıyor. Kendime aldığım mamanın üzerinde ise sevgili hükümetimiz sayesinde hiçbir şey yazmıyor. Öyle güzel organizmalar bunlar." Daha çok hoş yanıt vardı, köşe bitti, buraya alamadım. Siz de Twitter'dan yanıt yazın, köşenin internet baskısının yanında çıksın. GDO tartışmasından öğrenecek ne çok şeyimiz var. Evrime inandığı için GDO'ya karşı çıkan da, Allah korkusundan elini sürmeyen de, uluslararası şirketlerden hazzetmediği için sinir olan da bize bir şeyi öğretiyor: İster haram desin, ister değil, GDO'yu bu toplum istemiyor. Nokta. Bu da mı efsane?